Англичецъ (тъ) в. англичанинъ и англизинъ. Л. Д. 1876. г. 202.

Англичка (та) мѣстно, вмѣсто англичка.

Английски догъ, особенна порода много добри кучета

Ангьозъ тур. неизм. в. ангьозясатъ.

Ангьозясатъ, та, то — тий (тѣ). в. разноглѣдъ, кривоглѣдъ, шаштавъ.

Анга име на жена, съкратено отъ Ангелина. Сѣднала Анга край Дунавъ. М. 243. Е, чиди Анге двойко. Същи.

Английска болесть, в. рахитизмъ.

Английска соль, магнезия сѣрнокисла, възгорчива, която се взема за слабително.

Англицизмъ (тъ) говорение или писание по свойството на анг. языкъ

Англомания (та) пристрастие къмъ всичко английско.

Англоманъ (тъ) силно прѣдаденъ на всичко английско, подражатель на англичанитѣ на тѣхнитѣ нрави и обичаи

Англофилъ (тъ) привърженикъ на Англия, поклонникъ на всичко що английско.

Англофобия (та) стрѣхуване, ~~необичане~~ отвращение отъ всичко що английско.

Англофобъ (тъ) който необича англичанитѣ, има отвращение отъ всичко що английско, който мрази англичанитѣ защото се бои отъ тѣхъ, не ги вѣрва и се прѣдпазва отъ тѣхната политика.

Андара мандара, думи почти безъ никакво значение, но употрѣбятъ се да покажатъ у человѣкъ или на мѣсто едно състояние разнебитено, нередовно: човѣкъ такъвъ, андара мандара, несъстоятеленъ, несъстепененъ. влѣзъ въ къщи: андара мандара, расвърлено, разнебитено, раскачено едно тукъ, друго тамъ, и въ пѫтя като върви андара мандара симпуръ лумпуръ, неприбрано, раздрѣчкано. Срав. мандахѐрамъ.

Анданъ сора, нар. сложно: отъ онданъ сора, подиръ туй, послѣ това, сетнѣ.

Андансорадъримъ нар. тоже що андансора съ прибавка дъримъ което показва свойственость, приближеность, фамилиярность като да каже на български: послѣ това н канцъкъ. Употрѣбява се изобщо въ расказване, и нѣкои расказовачи го употрѣбятъ доридѣ до прѣсищение.

Андрякъ, свр. ала, ама, но (тъ) — обаче.
г) едва (лм): той андрякъ да стигне, той едва да стигне.

Андяръ (тъ) в. хандяръ, мечь.

Андрей, име мѫжко — Андреевъ, ва, во, — вий (тъ) прл.

Андрейца, жена на Андрея. — Андреичинъ, на, но, — ний (тѣ). прл.

Андреовъ день, (30 ноември) Срѣщу Андреовъ день имаше обичай, и сега още на много мѣста сѫществува, особно у земедѣлцитѣ, въ всѣка къща варятъ жито, (папуръ, бобъ, или сливи) и като се приберятъ вечеръ мѫжетѣ да вечерятъ, тия които сѫ способни вече на мѫжка работа, които почватъ да орятъ и да засѣватъ, найстарий ще надникне въ гърнето да види какво се вари, ще бръкне съ лъжицата, ще извади, ще хапне отъ него, ще благи ~~той~~ и ще благослави нѣщо, послѣ ще вземе отъ варивото и ще вхърля на горѣ въ комина тъ като ще дума: "Ей толкова високо да изби засѣяното и онова което ще се сѣе," това като направи до три пѫтя, прѣдоставя на другитѣ които е подиръ него да направи и той сѫщото; и така се изрѣждатъ всички тѣ работни мѫже, послѣ и женитѣ и тогазъ вечерятъ. На сутриньта раздаватъ единъ другиму, който дойде подаватъ нѣщо ~~като~~ пакъ чуждитѣ съсѣдитѣ комшийки и махалени отъ това що сѫ варили миналата вечерь въ честь на Андрея да благослови варенитѣ плодове да "наиндряватѣ" т. е. да надѣряватъ да ставатъ добри. Види се че този обичай по въ старо врѣме е да ставалъ по церемониално, а това ни напомня нѣщо подобно което се вършило въ честь на бога Индра въ Индия. Въ до-
~~Бъл~~ мѣжинитѣ тѣ пъргресава на бъл. гаритѣ има още и други признаци които ~~при~~ показватъ ~~присъ~~ чедоста отъ язически ~~на~~ ~~бога~~ обряди въ честь на ~~сѫ приспособени~~ боговетѣ сѫ прѣнесени и приспособени да се отдаватъ на християнскитѣ нѣкои светии само по съ ~~[illegible]~~ звучнието нѣкакъ на имената. Тъй и до днесь на нѣкои ~~[illegible]~~ праздници ~~[illegible]~~ мѣста почеститѣ отдавани на язический богъ Власа (Волоса) отдаватъ ги на